

ny värld I BILD

NORDISK TIDSKRIFT FÖR MORALISK UPPRUSTNING

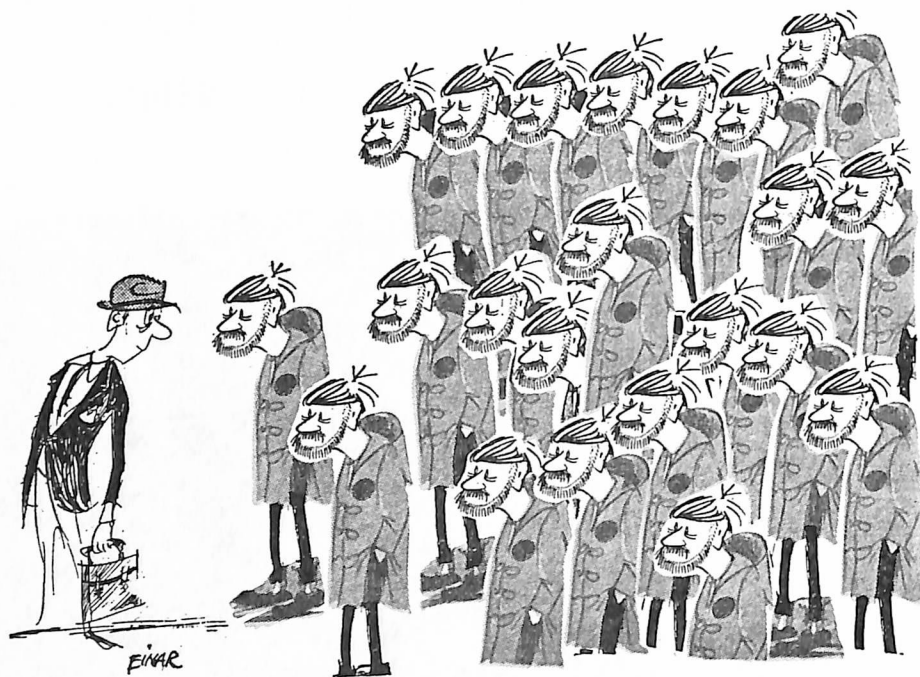
NR. 2

FEBRUARI

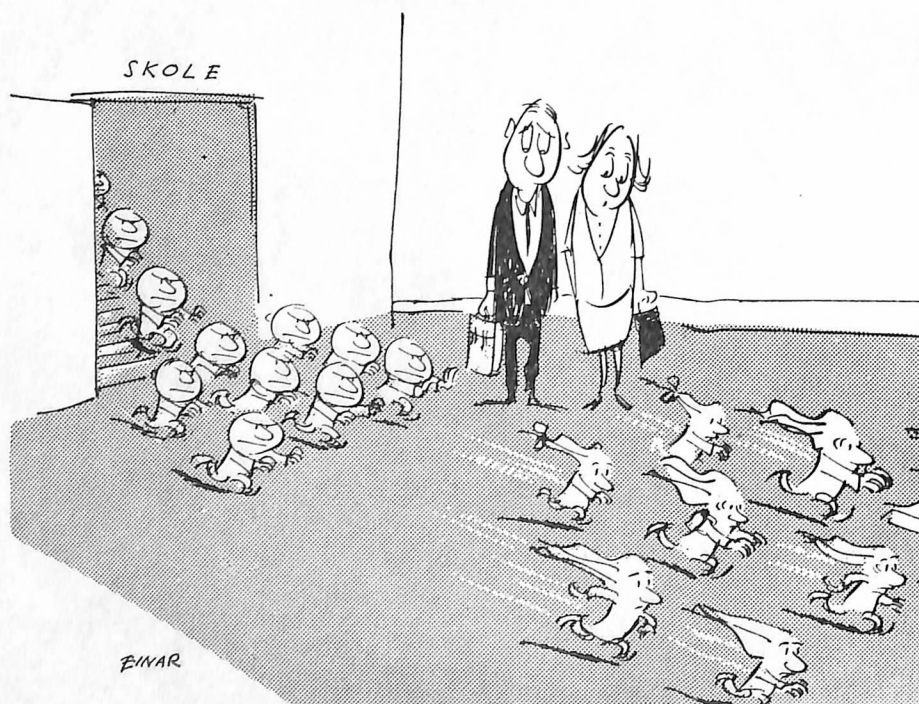
1966

College i rymdåldern * Danska i USA
Australien engageras * Oroväckare i Bonn
Indiskt folkhögskoleexperiment

Sett med norska ögon

Ett original i svenskt kulturliv?

Lärarinnan: Jag är kanske trångsynt, men ibland har jag haft mina tvivel om den nye lärarens humanetiska sexualundervisning.

Tecknat av Einar Engebretsen

COLLEGE

Dr Douglas Cornell, som i 13 år varit den amerikanska Vetenskapsakademiens sekreterare i Washington, har just lämnat denna post för överta ledningen av det nya Mackinac College.

Dr Cornell har sedan 1940 stått i främsta linjen av den explosionsartade utveckling inom vetenskap och teknik, som f. n. öger rum i USA. Han uttalar sig här om sin syn på modern undervisning och varför han lagt sin forskning åt sidan för att ägna sig åt att utbilda nya ledare.

Vi lever i en tid med ojämförligt större möjligheter — och faror än någonsin.

Professor Edward Teller, »vätebombens fader», har sagt: »Vetenskap ger makt, och makten åtföljes av sina oskiljaktiga drabanter: de största förhoppningar och de största faror.»

Betydelsen av hans yttrande ligger inte i vad det säger om vetenskapen utan i de behov hos människan, som det pekar på. Vetenskapen själv tar inte ställning till hur den skall användas, den är neutral. Men människan kan inte vara neutral. Varje grundläggande framsteg inom vetenskapen, som har någon som helst användbarhet, kan brukas till gott eller ont. Människan avgör vilket.

Atomkraften är ett av det oftast anförda exemplen. Vi lärde oss under kriget att bruka dess fruktansvärt destruktiva kraft. För ett folk, som svälter på grund av brist på kraftkällor för att hålla industrins hjul i gång, kan atomkraften mycket väl te sig som en Guds gåva. Huruvida den räddat mänskligheten eller dömt oss till undergång beror inte på vetenskapen utan på människan.

De enastående vetenskapliga framstegen har fått många att tro att vetenskapen och tekniken ytterst har lösningen på våra problem. Det är en farlig illusion. Och häri ligger vetenskapens dilemma under den senare hälften av det tjugonde århundradet.

I RYMDÅLDERN

Av dr. phil. S. Douglas Cornell

Den har lett till världsomvälvande upptäckter, som måste exploateras till mänsklighetens tjänst. Men den har också lett till illusioner, som omfattas av hela världen och som måste korrigeras, om mänskligheten skall kunna räddas.

Mycket tyder härpå. Tekniken gör framsteg. Den militära styrkan ökar, men den militära säkerheten avtar för alla nationer. Välståndet är större än någonsin i många länder — men det samma gäller om ungdomsbrottslighet och vuxenkriminalitet. Fritiden mångdubblas för många, och det gör även stress-sjukdomarna — överansträngning, alkoholism o. d.

Vår mest angelägna uppgift i en värld med modern teknik, moderna möjligheter och moderna problem är därför att modernisera människan själv. Kan vi formulera, leva och utbreda en livsuppfattning och ett mål som är stora nog att ge varje nation, ras och trosriktning viljan, enheten och klarheten att tillsammans lösa våra problem?

Den frågan gäller varje människa och varje folk. Mitt eget folk har, som

Abraham Lincoln uttryckte det för hundra år sedan, »fått mottaga himlens rikaste håvor» — i materiella tillgångar, arbetskraft, rikedom och stabilitet. Vi har därför ett mycket stort ansvar för den övriga världen. I materiellt avseende tror jag att vi har försökt fullgöra dessa förpliktelser. Som amerikan gläder jag mig åt att vi haft möjligheter och vilja att göra det. Men vi håller på att lära oss att materiellt bistånd, hur viktigt det än är, är hopplöst inadekvat när det gäller att möta folkens djupaste behov, om det inte åtföljs av en idé, som kan ena människor och inspirera dem till hopp, arbete och offer.

En sådan idé har vi inte förmedlat eller tillämpat i vår egen situation. Vi har inom vårt eget land nästan alla de problem som existerar mellan nationerna — olikheterna mellan raser, klasser och religioner, mellan rikedomens och fattigdomens ytterligheter, mellan industrialisering och agrarekonomi, mellan arbetare och arbetsgivare, tvister om flodernas vatten och en uppsjö av lokal rivalitet och avund-

(Forts. sid. 10)

Dr. S. Douglas Cornell

Arkitektens teckning av den nya administrationsbyggnaden vid Mackinac College.

ATT SÄTTAS PÅ PROV

Av rektor Arne Mortensen

Rektorn för Ollerup gymnastikfolk-högskola, Arne Mortensen, som i 25 år har arbetat med dansk ungdom efter dessa riktlinjer, skriver här om fysisk träning och karaktärsfostran.

Arne Mortensen ledde skolans manliga elitlag på konferensen i Mackinac och världsutställningen i New York sommaren 1965 och deltog i nyårs-konferensen för Moralisk upprustning i Caux, Schweiz, med några av sina gymnaster.

lösas i handling för att vara en kvalitet.

Det är mänsklig kvalitet som gör det möjligt att skapa gemenskap och samhällsordning. Det är mänsklig kvalitet och karaktär, som genom historien har visat sig vara bestämmande för människors och nationers utveckling, likaväl som avsaknaden härav lett till nedgång och förfall.

Ingen nation och intet samhälle har kunnat uppstå eller existera utan en etisk grundval.

Det som gjorde ett överväldigande intryck på oss i Mackinac och Caux var att den etik som utgjorde grundvalen för dessa stora ungdomskonferenser — tron på att Gud har en plan för varje människas liv — gjorde att alla dessa ungdomar från många olika nationer inordnade sig i den ömsesidiga förståelse, som bar upp konferenserna. Det var så naturligt att komma samman på detta sätt, som om de olika nationaliteterna hade uppfostrats i samma anda. Vi lärde känna ett rikare sätt att leva på, en kristendom som tillämpades i vardagen.

Vilka krav kan man ställa på de ungdomar, som vill göra en insats i u-länderna?

På den frågan svarade danske utrikesministern Per Hækkerup inför en grupp socialdemokratiska ungdomsklubbister i Köpenhamn: 1. yrkeskicklighet, 2. ett främmande språk, 3. fysisk kondition och 4. en stark karaktär.

Det är ett faktum, att gymnastik och sport kan träna och utveckla människans fysiska möjligheter, och det är likaså ett faktum — även om ytterst få tänker på det — att karaktären övas i samma mån som de fysiska resurserna tränas upp. Denna karaktärsträning är av stort mänskligt värde. Man kan inte öva sin uthållighet utan att sätta uthålligheten på prov. Man kan inte utveckla koncentrationsförmågan utan att träna den. Man kan inte uppöva sin energi och vilja utan att ställa krav på dem genom allt större uppgifter, och varje mänsklig kvalitet måste ut-

AUSTRALIEN ENGAGERAS

Australien engagerar sig mer och i utvecklingen i Asien. Händelserna i Vietnam, Indonesien och Malaysia har fått avgörande inflytande på landets utrikespolitik. Kina, liksom Ryssland, och många icke-kommunistiska länder är också beroende av kornboden Australien.

Australiens utrikesminister, Paul Hasluck (se bilden), vädjade nyligen till sitt eget och Nya Zealands folk att ge sig i kast med förhållandena i Asien.

Han talade till 350 ungdomar från 18 nationer, som var samlade till konferens för Moralisk upprustning i huvudstaden Canberra i slutet av januari.

Hasluck angrep dem som försöker underblåsa rasmotsättningarna i Asien. Han hävdade att det är »mänskliga

problem och inte rasproblem» vi står inför. »Hunger och svält betyder mycket mer för en människa än hennes hudfärg,» sade han och varnade samtidigt för tron på att man kan bedriva utrikespolitik och inrikespolitik efter olika principer: »Utrikespolitik gäller människor. Den är inte åtskild från vårt normala liv. De principer som vägleder oss i inrikespolitiken driver oss också i vårt förhållande till andra länder.»

Med hänvisning till förhållandena i Vietnam framhöll Hasluck: »Det håller inte att vara antikommunist rätt och slätt. Vi måste tro på de värden som vår egen frihet grundar sig på och visa att de fungerar i vårt eget samhälle.»

»Oroväckare i Bonn»

Då den danska motståndsrörelsens organisation »Frihetskampens Veteraner» nyligen höll årsmöte, var huvudtemat för förhandlingarna vad som kan göras för att stödja de positiva krafterna i Västtyskland. »Vi måste gå vidare» — det var konklusionen av en rad inlägg av aktiva motståndskämpar — »vi måste bygga en bro till den unga generationen och stödja alla som arbetar för ett demokratiskt Tyskland.»

I denna anda pågår en stort upplagd aktion i Västtyskland för att engagera ungdomen och för att ytterligare konsolidera de värden, som demokratin vilar på. Det sker genom en teaterturné med Peter Howards pjäs »Mr Brown kommer ner från berget», som spelas i 100 städer av kända tyske skådespelare.

»Peter Howard grep sig an den unga publiken med en hårt slående ny version av evangeliet,» skrev *Der Abend* i Berlin efter föreställningarna i Uraniateatern. »Succén visar att han hade rätt.»

»Den här pjäsen är inte bara stor konst, den tvingar en till eftertanke. Man blir skakad,» yttrade statssekreteraren i Hessens undervisningsdepartement vid regeringens mottagning efter föreställningen i Wiesbaden. Un-

dervisningsdepartementet hade även finansiellt understött föreställningen.

På liknande sätt har »Mr. Brown» givits överallt i Tyskland med stöd av folkvalda ledare i båda läger inom det politiska livet. I Berlin var det parlamentets talman, Otto Bach (SPD), som var föreställningarnas beskyddare, i Nordrhein-Westfalen ministerpresidenten dr Franz Meyers (CDU).

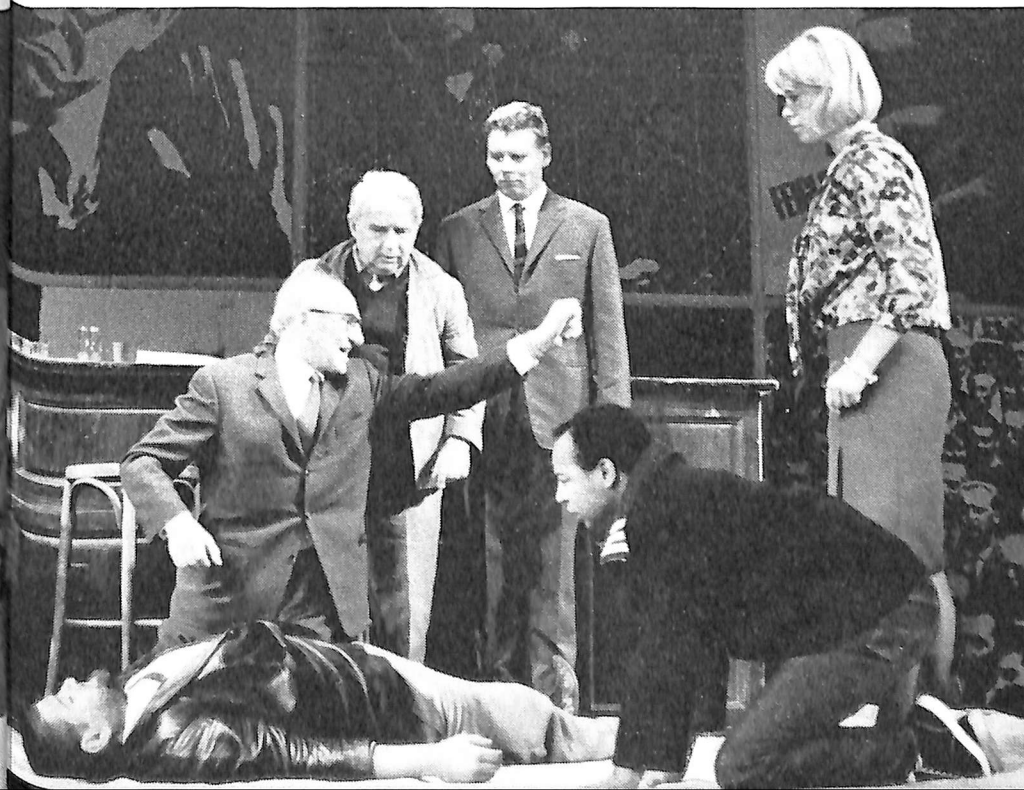
Slesvig-Holstens ministerpresident Helmut Lemke uttryckte för pressen sin glädje över det samarbete mellan Tyskland och Norden som kommit till stånd genom en nordisk insats i Kiel i samband med pjäsens besök.

Efter succéframföranden i Düsseldorf och i Ruhrområdet gav man en galaföreställning av »Mr. Brown» i Bonns berömda Beethovenhalle, där man bland publiken på 1200 kunde se höga ämbetsmän från de olika departementen och flera länders ambassadörer.

»Oroväckare i sta'n» rubricerade *Bonner Rundschau* sin anmälan. Pjäsen verkade som en spegel på åskådarna, skrev *Generalanzeiger* och fortsatte: »Harald Benesch regi har fart och disciplin och är mycket provocerande. Det var kraftiga applåder efter varje akt.» I Köln skrev den katolska kyr-

(Forts. sid. 10)

Foto: Erich Natter

Dr Helmut Lemke,
ministerpresident
i Slesvig-Holsten

Dr Franz Meyers,
ministerpresident i
Nordrhein-Westfalen

**Talmannen för Berlins
parlament Otto Bach**

Foto: Land
bildstelle, B

**Baden-Württembergs
ministerpresident
Kurt-Georg Kiesinger**

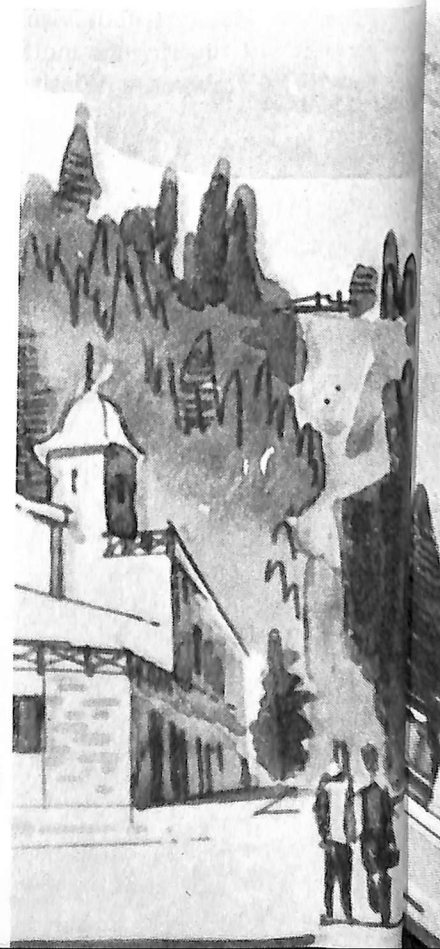
På Mackinac Island är häst och vagn fortfarande främsta fortskaffningsmedlet.

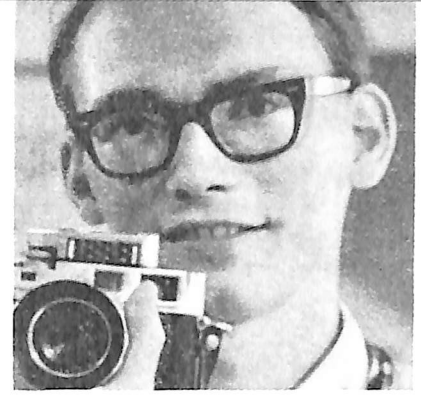
Den historiska Mackinac-ön, belägen i sammanflödet av Michigan- och Huron-sjöarna i USA, blir säte för det planerade Mackinac College, som börjar sin undervisning hösten 1966.

Detta college skall ge akademisk utbildning i filosofi, moderna språk, historia, statskunskap, biologi, matematik, nationalekonomi och dessutom kurser i drama, teater- och filmproduktion.

En toppmodern filmstudio och en ny teater, som utrustas i enlighet med den senaste utvecklingen på området, kommer att erbjuda unika utbildningsmöjligheter.

När Mackinac College är helt utbyggt, beräknas det kunna ta emot 1000 studenter. Det är avsett att skapa ett »genombrott på undervisningens område, som svarar mot vår tids krav.»

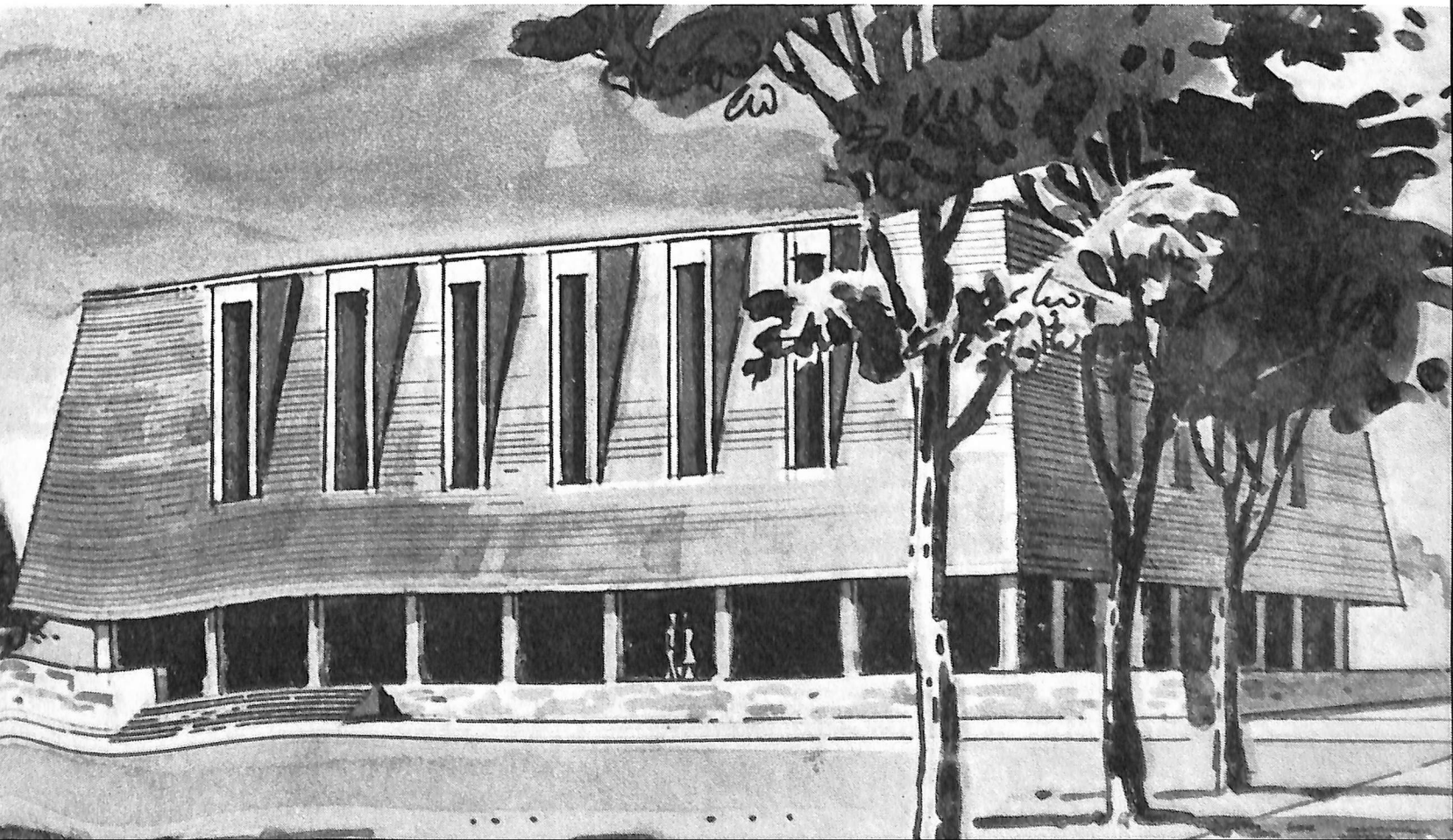

Staffan Wennberg, Lidingö, har anmält sig till den första årskursen vid Mackinac College. I sin inträdesansökan skrev han:

Jag vill studera vid Mackinac College, därför att det ger en unika möjligheter att tillämpa det man lär sig, innan man lämnar college. Genom film- och inspelningsstudion samt kontakt-erna med experter, politiska ledare och studenter världen runt kommer studenternas arbete i Mackinac att omedelbart kunna återverka på långt avlägsna platser. Jag tror att ens studier i Mackinac kommer att ha allt att göra med världen av idag.

Collegebiblioteket, uppkallat efter Peter Howard, håller nu på att uppföras.

hänt och sagt världen runt . . .

Engelsk prästvisit

Industriprästerna Ian N. Miller och Guy Cornwall-Jones från Coventry konfererade med de danska, finska och svenska kyrkornas ledarskap under ett 17 dagars besök i januari-februari. Genom Moralisk upprustning har de fått »en större syn för kyrkan» och lärt att »hjälpa människor till en inre förvandling.» framhöll de i en intervju av den finska kyrkotidningen *Kotimaa*.

Den svenska skolans framtid

är temat för en artikel i *Die allgemeine bildende höhere Schule*, Wien, av stockholmslektorn Karin Moberger. Tidningen är ett fackorgan för Österrikes högre skolväsen. I artikeln heter det bl. a.: »Det är skolans bestämmelse att ställa var och en inför valet mellan rätt och orätt. Vi förråder ungdomen, om vi inte ger den en möjlighet att ta reda på vad som är rätt och hjälper den att välja. . . . Om nästa generation inte utrustas med

möjligheten att bygga en ny värld, kommer den inte att ha någon värld alls eller en värld i slaveri.»

Polskt önskemål

»Vi önskar att vår litteratur, samtidigt som den upprätthåller sina traditioner, skall berika nationens andliga liv, få människors hjärtan till att slå, utvidga de breda massornas intellektuella horisont, skapa en nation som är mentalt och socialt sammansvetsad, ge folk hopp och tro, och inte sprida en hopplöshetens filosofi, inte sprida tvivel och maktlöshet, inte utbreda anarkistiska och nihilistiska idéer. . . .»

(Uttalande av regeringschefen Gomułka, citerat i *Østeuropa i förvandling* av Jahn Otto Johansen, Aschehoug 1965).

Orkan över Afrika

Den aktuella filmen *Orkan över Afrika* baserad på händelserna i Kenya för några år sedan och inspelad av *RAM Productions* med Muriel Smith i huvudrollen, har hittills setts av 38 000

människor i Norge. 42 skolor har anordnat speciella skolföreläsningar av filmen. Snart kommer även Nordnorges inbyggare att få se den.

Industrins framtidsman

Glasgow Herald publicerade nyligen en artikel av en av den skotska stålindustrins ledare, Mr John S. Craig i Colville Steel Ltd. Utifrån egna erfarenheter inom industrin gick denne i bräsch för en ny syn på framtidens industriman: »Han är fast besluten (vare sig han är industrichef, verkst. direktör eller arbetare) att arbeta i det tempo som är nödvändigt för att producera vad som behövs för att förse hela mänskligheten med mat, kläder och husrum, och inte endast i det tempo som förser honom själv och hans familj med vad de vill ha. Han vägrar att fatta sina beslut på grundval av ärelystnad, fruktan, hat, misstro och egenintresse men vill istället avgöra dem efter principerna »vad är rätt» och »vad måste ske», inte »vad kan jag åstadkomma».

INDISKT FOLKHÖGSKOLEXPERIMENT

Medan USA förser det hungrande Indien med 15 miljoner ton spannmål — det är ca 40% av årsproduktionen i USA 1965 — förstörs nästan hälften av Indiens egen skörd på grund av dåliga lagringsmetoder, insekter och råttor.

Statsminister Indira Gandhi vill att Indien skall bli oberoende av denna hjälp från Amerika. Det kan man förstå. Men varifrån skall Indien få sin mat? Från Ryssland och Kina, som själva lever av USA:s och Kanadas överflöd, kan det inte räknas med stor hjälp. Om statsministerns önskan skall gå i uppfyllelse, måste en väldig förändring äga rum i det indiska folket, så att det både vill och förmår producera mera, och lagra sina produkter.

Rajmohan Gandhi, mahatma Gandhis sonson, och hans medarbetare har under de senaste åren tränat 8000

ungdomar från alla delar av Indien i att arbeta hårt och att göra en osjälvvisk insats för sitt land. Gandhi har nu satt igång en »ambulerande folkhögskola» för att utbilda ledare i kampen mot svälten och för att skapa ett rent, starkt och enat Indien.

Bortsett från alla frivilliga ämnen som praktisk mekanik, första hjälpen, hushållslära, bokföring, journalistik osv. är engelska, hindi och dagligt jordbruksarbete obligatoriskt för alla, var den ambulerande skolan än befinner sig.

Rajmohan Gandhi och hans medarbetare är övertygade om att ekonomisk hjälp utifrån och välment politiska program i landet kommer att bli ineffektiva, om inte det indiska folket genomgår en andlig och kulturell utveckling av samma slag som ägde rum

i de nordiska folken genom folkhögskolorna, de religiösa väckelserna och arbetarrörelsen.

Överproduktionen av akademiker i Indien gör att dessa ofta måste ta plats som busskonduktörer, samtidigt som det saknas mekaniker som kan reparera bussarna. I Gandhis skola får alla oavsett social bakgrund lära sig praktisk hygien, att odla jorden och att lagra dess dyrbara produkter, att reparera redskap och maskiner för att de sedan frivilligt, utan ersättning, skall kunna förmedla sina kunskaper till byarnas hundratusentals invånare.

De lär sig att älska sitt land — utan att fördenskull bli nationalist — med en kärlek som tar sig uttryck i osjälviskt tjänande av Indiens mänskamiljoner, vars hungrande magar behöver något annat än slagord.

J. Th.

DANSKA I USA

Vem jag är . . .

Grete Kjær, student vid Rysensteens nyspråkliga läroverk i Köpenhamn år 1955; har under de senaste nio åren arbetat med Moralisk upprustning i Europa, Afrika och Amerika.

Vad jag vill . . .

Jag vill under min livstid uppleva en värld, där människor finner ett svar till fruktan, hat och självupptagenhet och börjar axla sitt ansvar som världsmedborgare. Jag vill uppleva en värld, där folk bestämmer sig för att leva för människorna omkring sig, och där nationer gör sina materiella resurser tillgängliga för att hela mänskligheten skall få sitt behov av mat och kläder tillgodosett.

Jag vill uppleva en värld, där barn

växer upp i hem, som ger dem enighet, tro på Gud och moraliska normer som en bakgrund för deras liv, som lär dem vilja till att arbeta hårt och ger dem chansen att utnyttja alla sina egenskaper, talanger och gåvor.

Jag vill uppleva nya strömningar inom konst, litteratur, teater och musik, som skapar hopp och som visar oss människor hur vi är ämnade att leva.

Varför jag gör det jag gör . . .

Jag är övertygad om att det finns en ännu utforskad plan för hela mänskligheten, som går ut på att folk och människor skall finna sin plats och bestämmelse under Gud i en rättfärdig värld, där fred råder — där sanning är sanning och lögn lögn, och där människan är fri att välja det som är rätt.

Jag känner mig ansvarig för att vi skall vinna ungdomarna i hela den generation som om några få år kommer att leda världen, till att bli dynamiska, moraliskt modiga och andligt medvetna ledare.

Jag är stolt över att vara dansk. Jag är stolt över vår historia och tradition. Jag är tacksam för det välstånd, vi uppnått, och jag tror att vi som folk ännu har vår största tid framför oss.

Vi i Norden måste besluta oss för att tillsammans med de andra fria länderna i väst bära vårt ansvar istället för att sitta kvar på vår lilla smörklump och kritisera. Vi måste börja planera på ett intelligent sätt för att tillgodose de materiella och framförallt de andliga behoven i länder, som desperat behöver vår hjälp. Det kommer att av våra ledare kräva ett ledarskap utan fruktan och kompromisser och ett beslut från vår sida att som folk leva för något som är större än vi själva.

COLLEGE I RYMDÅLDERN

(Forts. från sid. 3)

sjuka. Men om våra motsättningar och problem löstes på grundval av en idé som är stor nog att samla nationen i en förpliktelse, kring ett mål, skulle detta kunna bli en källa till hopp och ett mönster till efterföljelse för hela världen.

När man inom vetenskapen konfronteras med ett mycket invecklat problem, gör man vanligen något som kallas att »gå tillbaka till de grundläggande principerna». Utifrån grundläggande, väl beprövade principer kan man vinna klarhet om lösningen på problemet.

De beprövade, grundläggande principerna för allt mänskligt samliv är för det första: absoluta moraliska normer som ärlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek — som vi vet borde vara bestämmande i vårt förhållande till våra medmänniskor — och för det andra: vi måste söka en högre visdom än vår egen till att vägleda oss, så som människor har gjort sedan urminnes tider.

Enligt min mening är svaret klart nog, om vi bara är tillräckligt förnuf-tiga, modiga och osjälviska att acceptera det.

Thomas Jefferson sade, att undervisningens uppgift i en demokrati måste vara att till varje generation förmedla det bästa av både det intellektuella och det moraliska arvet. Det har våra amerikanska läroanstalter misslyckats med. Den akademiska standarden har ständigt stigit. Den första delen av Jeffersons anvisning har vi följt. Men den andra delen vägrar våra skolor, högskolor och universitet mer och mer att ta något ansvar för. De försöker inte bibringa sina studenter en stomme av målsättning, moralisk övertygelse och relevant förpliktelse. Likväl är det dessa faktorer som bestämmer om och hur det tränade intellektet i själva verket kommer att användas för att lösa de överväldigande problem vi står inför.

Resultatet blir med den nuvarande utvecklingen en kris ifråga om ledarskap. Expert kan man bli på en rent intellektuell basis. Ledare i ordets egentliga bemärkelse blir man aldrig annat än på en sund moralisk basis.

För att besvara detta behov öppnas Mackinac College i september 1966. Vi är fast beslutna att göra det till en pionjär för en ny tid inom den högre

undervisningen. Det kommer att ledas av män och kvinnor, som förstår att kunskap är makt, och att det sätt på vilket makten användes är lika viktigt som makten själv. Varje institution som förmedlar sådan makt utan att samtidigt ta itu med frågorna om karaktär, målsättning och moralisk kvalitet är farligt ansvarslös.

Vi vill därför ge alla de ungdomar, som önskar det, akademisk utbildning av högsta kvalitet och samtidigt utrusta dem andligt, mentalt och intellektuellt att antaga den utmaning som det innebär att ge ett ledarskap i en dödligt farlig men ofantligt löftesrik värld.

»Oroväckare» i Bonn

(Forts. från sid. 5)

kans officiella organ att genom denna pjäs »en möjlighet skapats, varigenom alla människor av god vilja kan finna ett verksamhetsfält för att tjäna mänskligheten.»

Den fria radion i Berlin intervjuade huvudrollsinnehavaren Harald Dietl. Denne berättade att de mest levande föreställningarna varit de som givits speciellt för värnpliktiga. »De tänker ständigt på Vietnam och på muren i Berlin,» sade Dietl, »och därför förstår de omedelbart realismen i pjäsen.»

K. J.

ny värld | BILD

NORDISK TIDSKRIFT FÖR MORALISK UPPRUSTNING

1966 Nr. 2

Utgives av IDÉ och KULTUR. Utkommer en gång i månaden.

I redaktionen: Finn Harald Wetterfors, Sverige
Keld Jörgensen, Danmark, adm. red.
Anders Eskeland, Norge
Lennart Sjögren, Sverige, ansvarig utgivare

PRENUMERATIONSPRIS per år (12 nummer): Sverige kr 20:—
Danmark dkr 24:— Norge nkr 25:—

SVERIGE: Sveavägen 34 VI, Stockholm C. Postgiro 70 61 90. Tel 10 34 56
DANMARK: Holbergsgade 11, Köpenhamn K. Postgiro 130550 Tel. BYen 438
NORGE: Parkveien 53, Postboks 1243, Vika, Oslo 1, Postgiro 12579
Tel. 44 64 78

© NY VÄRLD I BILD. Artiklar i sin helhet och bilder får ej återges utan tillstånd av redaktionen.

Tryckt av A/S Ahrent Flensborgs Bogtrykkeri, Ringsted

Omslagsbilden: Danska gymnaster från Ollerup tränade över tusen amerikanska ungdomar på Mackinac-konferensen för »Amerikas modernisering» och gav uppvisningar bl. a. på världsutställningen i New York.

ÖKA MOTSTÅNDSKRAFTEN

med

VM PROTEIN

Känner du dig trött, deprimerad och utarbetad?

Har du dålig kondition?

Känner du dig i behov av något stärkande och uppbyggande?

Då är det dags för en kur med VM PROTEIN.

I Vålådalens träningsläger med VM PROTEIN.

Gösta Olander, Vålådalens träningsläger, säger bl. a.:

»Jag rekommenderar VM PROTEINET på grund av dess rikliga tillgång av protein, vitaminer, vetegroddar och vetegroddsolja. Jag har blivit övertygad om att VM PROTEIN är ett värdefullt och nödvändigt näringsmedel.

Det har visat sig mycket effektivt genom att höja prestationsförmågan. Tvenne VM-tabletter kan därför rekommenderas till varje måltid.»

Generalagent:

HÄLSOLIVS

Storgatan 4 - Örebro - tel. 13 33 60 - 019

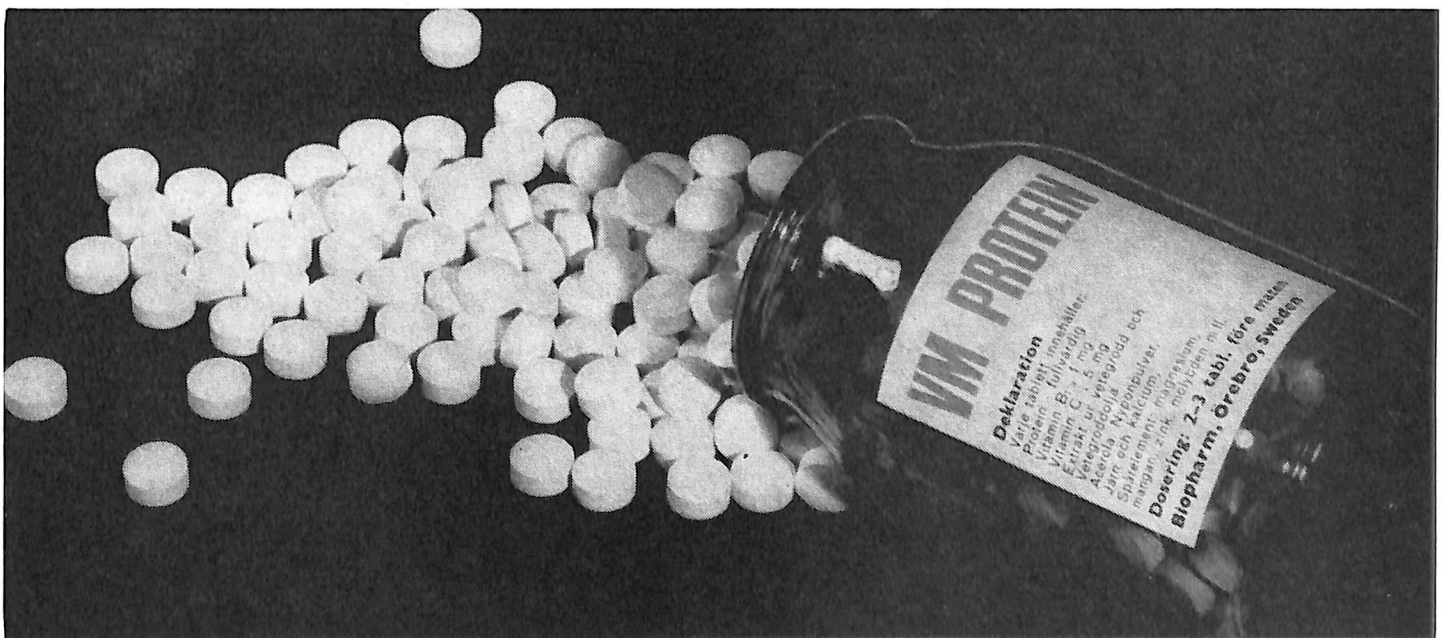
Postorder expedieras.

Gösta Olander under träning i Vålådalens.

VM PROTEIN kostar per 250 tabletter kr.13.20 och säljes hos apotek och hälsokostaffärer.

TREBOR QUALITY SWEETS

Glitter Fruits

EXTRA STRONG

Sherbet Lemon